

Lid Opus Dei geen stereotype

Als je je een beeld probeert te vormen van een lid van het Opus Dei gebaseerd op berichten uit de kranten, dan komt het beeld van Parehuia Tutua-Nathan, moeder van vijf kinderen, niet in je op.

24-7-2006

Parehuia Tutua-Nathan is een huismoeder met vijf kinderen die in een buitenwijk van Wellington in Nieuw-Zeeland wonen. Zoals je kunt afleiden uit haar naam, is zij een

Maori – een dochter van
Tuwharetoa... en ze is een
surnumeraire van het Opus Dei.

Haar weg naar “het Werk” begon met
een sollicitatiegesprek. In 1989
solliciteerde zij naar een vacature als
docente aan de Universiteit van
Waikato. Ofschoon haar sollicitatie in
eerste instantie werd afgewezen,
maakt ze zoveel indruk dat haar een
andere baan werd aangeboden.

Een collega aan de universiteit was
een numeraire van het Opus Dei.
Toen hun vriendschap opbloei-
de, introduceerde haar collega Parehuia
bij het pas gestarte Opus Dei-centrum
in Hamilton.

“Toen ik de vrouwen ontmoette in
het centrum van het Werk, werd ik
overweldigd door de vriendschap,
warmte en gastvrijheid,” herinnerde
zich de nu 42-jarige Parehuia.

“Ik ben opgegroeid in de marae [traditioneel ontmoetingshuis van de Maori’s] en met kaumatua [stamoudsten], ooms en tantes. De vrouwen in het centrum kwamen dan ook voor mij als familie over. Ik werd onmiddellijk geraakt door sfeer en ik dacht, ‘dit is mijn achtergrond’.”

De vriendschap, liefde voor God en liefde voor elkaar, waarvan ze jaren geleden zo onder de indruk van geraakte, leidt haar tot op de dag van vandaag.

“Ik ben een gewone moeder met vijf kinderen, ik ben een normale echtgenote met een normaal gezin en maak hetzelfde mee als elk ander gezin,” legde ze uit. “Ik heb woordenwisselingen met mijn kinderen, ik heb problemen met mijn man, ik word moe, ik raak geërgerd.”

Haar leven is niet veranderd, de manier waarop ze handelt wel.

“Er wordt een groot beroep gedaan op mijn tijd en mijn geduld, maar leven naar de geest van het Werk verandert alles.”

“Elke taak of obstakel of ongemak wordt getransformeerd tot een middel om God te dienen. Het zijn alle kleine kruisjes. Als ik het gevoel krijg te willen zeuren of klagen, bijt ik even op mijn tong of zet ik dat om in een glimlach.”

Voor Parehuia betekent de overtuigende oproep van het Opus Dei tot heiliging van het dagelijkse werk alles, vanaf het bereiden van een goede maaltijd tot het schoonhouden van het huis voordat haar gezin thuis komt.

“De berg borden die moeten worden afgewassen, wordt opgedragen voor een kind dat het moeilijk heeft op school of voor een eenzame moeder,” zei Parehuia.

Door lid te zijn van het Opus Dei worden je alledaagse uitdagingen niet geëlimineerd – ze geven het gewoon een extra dimensie.

Gavin Abraham // NZ CATHOLIC

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/lid-opus-dei-geen-stereotype/>
(17-3-2026)